

rado zagrlio i na svoje meko i bratsko srce pritisnuo, — ali ne mogu... Rat je minuo. A ti si još jedini, što nosiš sve te bajunete dan i noć! U doba saveza narodâ! Nego ugledaj se u me! Vidiš, kako je sjajno, glatko i meko moje odijelo: sve me gospođice, dame, a i gospoda neka nose oko vrata. Eto, kako sam miroljubiv, društven, pristupačan, salonski...!

Jež, — koji je bio *katolik*, — pomisli:

— Pa nema posve krivo.... Baš izgledam ko strašilo s ovim bodljikama u vrijeme općeg demokratizma.

— Ali, prijatelju, skini te bajunete, nastavi lisica. Ne vidiš li, da svi od tebe zaziru i bježe? Brajjane, to nije savremeno, nije salonski.

I naš dobričina — jež, s pokornom isprikom, stane skidati sve one bajunete, jednu po jednu.

Lisac sa slašću motrio... i sokolio ježa kod te čudne toalete.

— Prekrasno, divno! povika lisac iz sveg grla, kad je jež bio gotov.

Oči mu se krijesile od radosti, vlažne od požude, da ga sad zagrlji... Sad si mi istom fin i krasan, ježu, slasti srca mogal... Nijesam znao, da si tako mastan. Ah tečnosti! Kako si mi ljubak u tom rumenilu, nježnosti i mekoti! Nijesam ni slutio. Čujder, eno upravo zvoni podne, a ja od jutros ništa ne založih. Hvala ti, što si se tako uredio, da mogneš pasti na moje vjerno i toplo srce.

I poruča lisac ježa budalastog...

* * *

Crkva prisposoblja sotonu bijesnoj zvijeri, što obilazi oko nas i traži zgodu da nas uništi. Ne velim, da su naši slobodoumnici takove zvijeri; ne velim da obilaze oko nas i vrebaju čas, da nas proždru: nego velim, da je napasnik takove nažalost naravi od vjekova, pa je u stanju, da i ljude zavede te podlegnu napasti, da ga u zavađanju nasljeduju.

Zato je svakom katoliku prije svega potrebna mudrost i opreznost zmije, s nešto tek primjese golubinjine čudi i bezazlečnosti, jer su vremena zla i pogibeljna. (JEK).

FRANCUSKI KATOLICI I VLADA.

Slobodnozidarska i „slobodoumna“ francuska vlada umirovila je prije rata sve generale i više časnike, koji nijesu htjeli da sudjeluju u progonu katoličke Crkve u doba, kad su se zatvarale

crkve, otimali biskupski dvori i iz školâ i samostana s oružanom silom tjerali goloruki redovnici i redovnice.

Nadode svjetski rat. Već prvi mjesec stajao nemili Prus pred vratima Pariza.

U taj sudbonosni čas trebala Francuska svu svoju djecu, a osobito onu, što su zastupala načela vjere, požrtvovnosti i samozataje. U kut potisnuše i ukloniše brzo čeljad kova Andréjeva i Pelletanova, jer već samim imenom svojim predstavljahu poraz, nemoral, nedisciplinu i strančarstvo. Silna je potreba nastala onih divnih muževa i časnika, kojima su prije izdajnički ništili budućnost, i u najintimniji život slali im uhode i doušnike pa vladi javljali, ako se koji usudio zaći u crkvu na molitvu ili svoje dijete slati u katoličku školu na vjeronauk... Šta bi bilo danas od Francuske, šta od Engleske i svesilne Italije, da se nije našlo generalâ, kao što su jedan Gouraud, jedan *Mangin*, jedan de Castelnau, Foch i toliki drugi, koji bjehu ne samo uvjereni katolici, već muževi unutaršnjeg dubokog uvjerenja i svećeničkog zaista duha i osjećaja!

Sad iza rata nema više prijašnjega progonstva; ne viđaju se više komesari na čelu oboružane policije, da provaljuju u crkve i samostane: jer, da danas dođu, na crkvenim bi vratima grunuli prsa o prsa s katolicima okićenima ratnim krstom, vojničkom medaljom, pače samim znakom počasne legije.... Živjela sloga crkve i države. Župnik ruku o ruku s gradskim načelnikom, biskup ruku o ruku s načelnikom okruga, država ruku o ruku sa zastupnikom sv. Petra u Rimu! — Stoji do sviju, da ovako bude i u državi SHS. (JEK).

„SVJETOVNI NAZOR“.

I u nas upotrebljava se riječ: „Svjetovni nazor“. Ta je riječ vrlo neodređena, a što je najgore loš je surogat za one stvari, mjesto kojih se tobože upotrebljava. „Svjetovni nazor“ ima i svoju povijest.

1. Tom se riječi rado služe oni, kojima je vrlo teško izgovoriti riječ: religija; a u drugu ruku hoće da svoje naziranje o svijetu i životu oslobode od utjecaja religije i postave tobože na filozofijsko stanovište. Isto to rade i oni, makar i nesvijesno, koji pred „Svjetovni nazor“ meću „kršćanski“. Dakako, kad bi se uvijek pod riječju „kršćanski“ ono razumijevalo, što se mora razumijevati, naime pravo, potpuno, jedinstveno kršćanstvo, utjelovljeno u Crkvi katoličkoj, bilo bi dobro, i „kršćanski svjetovni nazor“ ne bi trebao biti tako zazoran naziv. Tek riječ „nazor“ trebalo bi zamijeniti hrvatskijom i filozofski ispravnijom riječi.